

Древности (.) Труды археографической комиссии императорскаго археологическаго общества, т. I, вып. 1 і 2, Мва, 1898, ст. 380, 4^о.

Заснована 1896 р. при Московськiм археологічним товариствi археографічна комісія минулого року розпочала під редакцією свого секретаря М. Довнар-Запольского своє видання під титулом поданим вгорі. Досі вийшло два зошити. Видання зроблене по типу наукової часописи: статі, дрібні замітки, критика, бібліографічні звістки; головна увага звернена на археографію. Видання таке може бути дуже користним, бо дотепер нема чогось такого в Росії; треба б тільки, щоб виходило воно частіше, аби критичний і бібліографічний відділи не мали випадкового характера й не перестарювались, та й формат in quarto не дуже надасться для наукової часописи.

В виданих досі двох зошитах спеціально для нас інтересного не багато. Д. Мацієвич (с. 31) описує рукописний кодекс Архангельської літописи, з деякими відміннями в порівнянні з друкованим текстом. Д. Дорошевич (с. 111) подає звістки про архиви Глуховського повіта, д. Кочубей — реєстр документів свого архива (с. 114). А. Сапулов друкує опис архива полоцької консисторії. *М. Г.*

И. Поляковъ — Крупное землевладѣніе на Волини, стор. 77, 16^о, К. 1898. (Відбитка з „Кієвлянина“ за рік 1898).

Автор цієї книжечки подає коротенькі відомості що до великих хліборобських господарств (так званого „крупнаго землевладѣнія“) на Волини на підставі офіціальних статистичних дат. З 12827 окремих господарств на Волини більших господарств числять ся 236; власне про сі останні і йде мова у д. Полякова. Невідомо чому, автор на стор. 4—5 зачіпає Поляків, що мають маєтки на Волини, і бідкається, що хоч „лицам русскаго проихожденія“ належить більша частина маєтків, але у Поляків іноді трапляють ся землі ліпші. Книжка взагалі великої вартости не має, бо містить в собі лише сирій, не розроблений матеріал, що матиме вартість тільки в звязку з иньшими статистичними датами і в більш докладнім обробленню. *С. Е.*

Описание отдѣльныхъ русскихъ хозяйствъ. Вып. III. Курская губернія. Спб., 1897, стор. 95 (Видання міністерства хліборобства і державних маєтків).

Тепер саме хліборобські верстви людности в Росії переживають вельми тяжкі часи: з одного боку кризи в торгівлі збіжем і дешеві ціни на його викликають в деяких місцях перепродукцію збіжа, а з другого боку майже хронічні недороди та голодовки, що довгою низкою тягнуть